

[illegible]

תוספות ישינים

[illegible]

(א) עיי' תוס' קדושין (מ"ו)
ד"ה אם ובתמורה (ס')
ד"ה אם שתי' בדרך אחר.
(ב) חולי צ"ל אלא הולך
לעסס זה דא"ה אין
יבוליו ב"ד לשהור דבר

דלחלכ נשיאות חסא חלכ בשוגג הוי תרומה וז"ל ומאי נפקא לן מיניה בזמן הטמא על הסודר במאי דהי תרומה ואין גרד לחזור ולתקן הדיא גריוו והא בכל עיני חסור באכילה וז"ל דנפקא לן מיניה בענין הסקה דמומר להסיק בתרומה טמאה ואין מדליקין בטבל טמא כדאמרין בפרק במה מדליקין (שנה דף טו וסג) : **ורא** תחלכ כ"ו פירש ריב"ן דלא הוי תרומה אלא לענין שחיטה לכהן ולא לדבר אחר שאינה חסורה לזרים ואין גראה לר"ז לכיון דפוטרת שאין נקוב דמיב בתרומה מדרבנן הכי גמי תרומה מוזרבתן כמו בזמן שאין נקוב על שאיט נקוב : **ממקום** אחר . אומר ר"י דמיניה וביה לא משום דלא ליתי למיכל השירים לזרי כיון שיקרא עליו שם מעשר לא חיזהו עליו לשומר בחבור תרומה וכולה גריוו מדרבנן תרומה דהא מיתקין ביה דשאין נקוב :

בקומתה פ' בקומתם שנתנו
לפירקה בשנים
ובהבאת שערות ואין הלשון משמע
כן דאס כן ה"ל למימר משתגדיל אלף
א"ר" משתעמוד בקומתה היינו שגראית
גדולה קאת אע"פ שעדיין לא הגיעה
לפירקה לפי שגראית כאשמו אבל כל
זמן שגראית קטנה היו נראים דברי
חכמים כמו חובל ואשטלולא אס
היה וכו' :

דלא נכנסה לחופה • דקס"ד דכי
היכי דב"ה לא צעו עמידת
קומה דב"ס הכי נמי לא צעו בית
סמאי שזכרם לחופה דבית הלל :
משעתעמוד בקומתה ותכנס
לחופה • וזאז
הדין אס נכנסה לחופה וזאז"כ עמודה
בקומתה דמזאז חופה שבקטנות
דמז"ס מקדושין דמהז כסאיו
שבקטנות וזאז כך עמודה בקומתה :
משעתגדיל ותצעל • וזאז
אזכי כיוז דלזין

ממעשה קמן כלום הוי מהניא חופה
סהיה בקטנות ו"ל דכיון שהיא
בביתו של בעל היא כמסירה לחופה
ונשבעל בגדלות לשם קידושין ואפילו
אח"ל דביאה אירוסין עשה חסובה
מיד כגסוזה מירי דהוא אהיה לו חלז
בדרך ונכנסה עמו לשם נישואין וי
נמי כיון שהקידושין בגדלות וארוסה
אחובלת בטרומה דבר תורה מהניא
הכא חופה סהיה בקטנות דליכא
לתימחם לסימפון ולא לדעולא כיון
שהיא בבית בעלה וטעמא דירושא
משום דהי הפקר ב"ד דהיה הפקר :
שהפקר ב"ד היה הפקר • אבל
מן הטמא על הטמא
ליכא למימר דאפקוהי מרשותיה בשעת
הפירשה כיון דבית הכי נמי שלו הוא
ועליו לתקט : **כיון** דלא ירמי לה
קרי ולא עט לה • משמע דכל

היבא דירית לה מטמא לה דהוי מטמא למת מטוא ולפי זה אלמנה לה מטמא לאשמו פסולה דאי הוה ירית לה הוה מטמא לה כמו למת ואח"כ בא בעלה אמרי' דאין מטמא (6) אע"ג דבעלה הראשון היינו משום קנס דידה אבל ירושה אחי' ליפסיד בעל ועוד דא"י הם וכן לגמיהם ועוד למי' (מבואות דף פג.) ירושה דבעל דלירייתא היא וגרלה לר"י דמשום דירית לה לא הויא מת מטוא אלא משום כדפירשתי לגיל דכיון דלא ירתי לה דומה למת מטוא ומיור איני מטמא לה אם כן היאך יטמא לה במקום שיש ישראל דהא ישראל ואל יטמא כן ובגיוסוי קטנה דהוה דרבנן משמע דמשום דהיא ארמית לא יטמא (6) א"י וכן עולה משם.

מֵאֵי שָׁנָה מֵהָא דַּתְּנִין • לֹא חֹסֶה
וּמַעֲשֵׂה מִמָּקוֹם אֶחָד רִמְחוּקִין
הֵיכָּה יִתֵּן לִכְסֵן שְׂמֹא יִשְׂרֹף מִכֵּל
בְּמֵה מְדֻלִּיקִין (שְׁכֵחַ כּו'): שְׂאֵנִי יֵה
תּוֹרָה אוֹר
*מן הנקוב על שאין
ולא האכל עד שיוציא
ממקום אחד שאני הבא
מעלייתא היא כדרכי
י *במנין לתורם מן
תומתו תרומה דכתיב
בהרימכם את חלבו
שיאזות חטא למה מיכן
היפה שתרומתו תרומה
לא לדידך דאמרת לא
יקר דאפי' ההוא גריוא
יורה דלמא פשע ולא

וַיִּדְרֹם אֶת הָאֵשׁ וַיִּפְּחֵהָ בְּכַף זָרוּקָה
לְעֵקֶר דָּבָר מִן הַתּוֹרָה
וְהַתֵּנָּה הוֹלֵךְ מִמּוֹר מִזֶּה
וּמִמּוֹר אֲלֵא מֵרָאשֵׁין
יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִיא הוּא וְקָא
אֱלֵא הֵבִי אִמֵּר שְׁמוּאֵל
יֵאתָא רִבִּין אֲדִי יוֹחָנָן
קָרִי לִיה מִמּוֹר לְאוּסְרוֹ
לִיה רַב חֲסֵדָא לְרַבָּה
הוּנָא וְאַיִן בִּד מַתְנִין
וְהַתֵּנָּה מֵאִמְתִּי אָדָם
בִּשְׁאוּמְרִים מִשְׁתַּעֲמוֹד
מִשְׁתַּכְנֵס לְחוּפָה רַבִּי
תַּבְּעֵל וְיוֹרְשָׁה וּמִימָמָא
תְּרוּמָה בִּשְׁאוּמְרִים
עֵג דְּלֵא נִכְנסָה לְחוּפָה
וְיִמְתָּה וְתִכְנֵס לְחוּפָה
שִׁבְלָה דְּקֻאמְרִיתוֹ
עֲמִידָה בְּקוּמְחָה מֵהֵנָּה
מֵהֵנָּה לָה חוּפָה ר' 678
בַּעַל וְהָאִמֵּר ר' אֲלֵיעֶזֶר
זֶס אִימָא מִשְׁתַּגְּדִיל
וְיֹרְשָׁה וְהָאִמֵּר
חָתָל וּמִדְּרַבְּנִיקִירִית לָה
פִּקְדָא דְּאִמֵּר ר' יִצְחָק מִנִּין
פִּקְדָא שְׁנָא כָּל אֲשֶׁר לָה
זֶס וְיִצְחָק הַיְּשֻׁבִים וְהַיְּשֻׁבוֹת

יבדל מקהל הגולה ר' אלע
בהן ויהושע בן נון וראשי
אצל אבות אלא לומר לך
מנחילין את העם כל מה
ישמא לה ומדרבנן מיטמא
ה והתניא *ז' זהו מת מ
זה מת מצוה הכאנמי כיון

ג' גרושה וחלולה לכן הדין לה
מזוה ומיהו על כרחך לזה הא
ורשה דלדידיה לא קנסו ואע"פ
כן גדול ומיר יטמאו לקרוביה
אחא אחאי אינערך קרא שבע
דיש כח ביד חכמים לעקר ד
ה מת מזוה גמור וכן נראה
במת מזוה אם יש ישראל ו
מזוה כשאר בעל מיטמא לאשו
באשר יאמר אי יתמא לאשו

וְלִכְסֹן עַד שֵׁיתָן עַל סֵאתָּהּ וְזוֹ תְרוּמָהּ
 וְלִיהָ בְּעֶבֶל גִּמְזוֹר [וְכֵן כֵּן לֹא
 מִמָּוָה וְאִשּׁוֹר לְהַלְיֵיק כְּדִמְוֹכָה בְּפֶקֶד
 אֶל־בְּעִמָּה וְטִוָּרָה דְּמִדְּאוֹרִייתָהּ תְרוּמָה
 מַעֲלִייתָהּ הִיא אֶבֶל מִן הַקִּבּוּץ עַל
 שְׂאֵין קִבּוּץ הוּא לִיהָ מִהַחֲיוּב עַל
 הַפְּטוֹר וְכִיוֵּן לְאִפְסוֹר קֹא מַפְרִישׁ לֹא
 חֵייל עֲלֶיהָ שֶׁם תְרוּמָה הֵלֶכֶךְ עֶבֶל
 הוּא וְאִשּׁוֹר אֵף לִכְסֹן וּרְבֵן הוּא
 דְּגִזְרֵי לְמַתְכָּה לִכְסֹן הוּאִיל וְקִרָא עֲלֶיהָ
 שֶׁם תְרוּמָה וְיִשְׂרָאֵל זֶה שְׁנֵתָה לְרִדֵךְ
 לְהַפְרִישׁ עֲלֶיהָ תְרוּמָה וּמַעֲשֶׂר וְאִין לְרִדֵךְ
 לְחִזּוֹר וְלְהַפְרִישׁ מִמָּה שְׂאֵין קִבּוּץ
 לְתְרוּמָה דִּילִינָה מְדֻרְבֵּנָן הִיא וְהָא
 אִפְרִישׁ עֲלֶיהָ וּמֵן שְׂאֵין קִבּוּץ עַל
 הַקִּבּוּץ דְּאִמְרִינָן לְעִיל תְרוּמָה הִיא
 וּמוֹתֵר לִכְסֹן דְּהוּא לִיהָ מִן הַפְּטוֹר
 עַל הַחֲיוּב הֵלֶכֶךְ אֶע"ג דְּהָא לְאִפְרִישׁ
 עֲלֶיהָ לֹא מִיפְסָד בְּהַךְ תְרוּמָה וְלֹא

חייל עליה שם תרומה אפי' הכי לא
אמרי' לא תאכל כו' דהא לא איכפת
לן אי אכל לה כהן בטבל דלין עליה
דין טבל ותרומה כו' : **וגא פשוט** .
הא אם לא תרימו מן המובחר תשאו
טעא ואם אינו קדוש נשיאות טעא
למה : **לאופרו בבה ישראל** . וקנסא
בעלמא הוא ולהחמיר ולעשות כוונ
לתורה ואין וזו עקירה אבל להקל על
דברי תורה עקירה עבד : **אם אשתו**
קטנה . אם מתה ולא אמרינן שמה
עמידה היתה למאן ואשתהא דלאו
אשתו הואי וביתומה עסקינן :
משפחמוד בקומהס . כשנטיב לפרקה
בשנים ובהבאת שער : **ואט"ג דלא**
נכנסה לחוסה . והא ק"ל (ע"ל דף טז):
אפי' בגדולה אשתו חרושה לא חזון
ולא מיטמא לה ממה אין יורשה: **ואסאמר**
א' אליוור אין מעשה קטנה כלום .
בפרק ב"ש (למן חגי) : **מדורייסא**
אבוה יריס לה . כלומר קרובי האב
ירי' לה דנישואי קטנה מדרבנן כינהו
משום שלא ינהגו בה מנהג הספקר
כדאמר בחריש שנשא פקחת (למן ק"ב):
אבל תורה לא יוכיח לקדש את הבת
לא לאמה ולא לאחיה : **הספקר ב"ד היס**
הספקר . וכל מידי דמונחא לאו עקירה
היא : **כל אשך לא יבא וגו'** . בספר
עזרא : **וראשי האבות מנפים** . הוי
ליה למכתב וראשי משום בני ישראל :
אכל

יִסְכֶּשֶׁת
וְזָרָא מֵאֵמֶר מִהֶבֶא אֱלֹהֵי הַנְּחִלּוֹת
הָאֲבוֹת לַמִּשּׁוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִה אֲבוֹת מִנְחִילִין בְּנֵיהֶם כֹּל
שִׁירְצוֹ וּמִיִּסְמָא לֵה וְהָא הִבָּא
לֵה בַעַל מִשּׁוֹם דְּהוּיָא לֵה מַת
צוּהָ כֹל שְׂאִין לוֹ קוֹבְרִין קוֹרָא
לֹא יִרְתִּי לֵה קְרִיא וְלֹא עֲנֹ לֵה
וְאוֹכֵלָת.

[illegible]

ס"ט מ"י [קדושין]

ס"ד: קמב' קדושין
ה' צ"מ ס'

גהות הב"ח
זוס' ד"ה כיון וכו'
מיעמא לה אע"ג :

גליון הש"ס
הא' הכ"א דמדאורי'
ע"י כתובות דף קא.
ר"ס ובהפרת גדרים:

הַיְּהוּדִים לִקְרֹא לְהַלְלָתוֹ וְלִשְׁבָּחוֹ וְלִשְׁמִיכָתוֹ וְלִשְׁמִיכָתוֹ וְלִשְׁמִיכָתוֹ

לו: שקלים ב'

10

יין ית: מירל מנג:

א בבי להדיא חלא
מכה מכ"ש וק"ץ
ש' חו' דבריהם
דיאור חמלא בניור

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones